

Під опікою нового попечителя

Як ми уже писали, після смерті Григорія Олександровича Кушельова-Безбородька Юридичний ліцей на деякий час залишився без почесного попечителя. Сестра останнього з Безбородьків, графиня Любов Олександрівна, дружина графа Мусіна-Пушкіна, після відмови старшої сестри Варвари Олександрівни Кочубей від спадщини брата, об'єднавши у своїх руках маєтки і землі Безбородьків, у тому числі і ті, що забезпечували життя ліцею, у 1873 році звернулася з проханням до міністра народної освіти надати почесне звання попечителя Ліцею князя Безбородька її чоловіку, графу **Олексію Івановичу Мусіну-Пушкіну** (1824- 1879) з переходом цього звання після його смерті старшому в роді Мусіних-Пушкіних. 12 березня 1873 року було оголошено «Височайше повеління».

Прийнявши це почесне звання попечителя Ліцею Безбородька, граф Олексій Іванович зробив навчальному закладу в Ніжині дар: від мені своєї дружини він збільшив щорічне утримання Ліцею на 2 тисячі рублів, які пішли на зарплату професорам. Новий попечитель з інтересом взявся за виконання своїх обов'язків. Він разом з директором М.К. Чалим і професорами обговорювали питання про удосконалення роботи навчального закладу. У 1879 році граф Олексій Іванович помер і звання Почесного попечителя Ніжинського історико-філологічного інституту князя О. Безбородька перейшло до старшого у родині графа **Олександра Олексійовича Мусіна-Пушкіна** (1855-1918). Олександр Олексійович – державний діяч в галузі освіти, гофмейстер, сенатор (з 1913 року). Він народився в Санкт-Петербурзі, в сім'ї повітового голови дворянства, гофмаршала графа О. І. Мусіна-Пушкіна. Закінчив Санкт-Петербурзький університет (1879). Працював у Міністерстві народної освіти (1880–1890), з 1890 р. – член Ради міністра народної освіти. Попечитель Одеського і Петербурзького навчальних округів. З березня 1880 р. – почесний попечитель Історико-філологічного інституту кн. Безбородька в Ніжині. Мав великі землеволодіння у Чернігівській, Полтавській і Херсонській губерніях. Автор видань: «Збірник статей з питань шкільної освіти на Заході і в Росії» (С.-Петербург, 1913), «До питання про взаємовідносини сім'ї та школи» (С.-Петербург, 1914), «До питання про університетську освіту» (П., 1915), «Про Ніжинський історико-філологічний ліцей» (К., 1902) та інші.

Помер у 1918 році в Києві, де і похований.

Так закінчився славний родовід Почесних попечителів Ніжинської вищої школи, що прославили українську освіту і науку на європейських теренах. У трьох видозмінених навчальних закладах, поєднаних іменем князя Безбородька, було підготовлено біля 1000 спеціалістів різних профілів. За час існування

історико-філологічного інституту було здійснено 39 випусків. Інститут підготував 667 учителів. Він залишився в історії культури України як яскравий науковий центр з філологічною та історичними школами.

Олександр Забарний – доцент, член НСПУ та НСЖУ.